

le Venstre og Venstres finansordfører til regnskab for den politik, som den regering, som, sidst jeg tjekkede, stadig væk var ved magten, fører.

Derfor vil jeg også gerne spørge om den forvirring, der opstod, og som kun blev forstærket under debatten i sidste uge, hvor vi først havde Venstres finansordfører, der klart slog fast, at Venstre mener, at en sænkning af indkomstskatten vil føre til et øget arbejdsudbud, og så havde vi senere en finansminister, som sagde det modsatte, nemlig at det kun var i teorien, og i praksis kunne man bestemt ikke regne med det. Der synes jeg det ville være rart i dag at få at vide: Er skattestoppet simpelt hen et resultat af, at Venstre i praksis ikke tror på, at en del af løsningen til at skabe et øget arbejdsudbud er at reducere indkomstskatterne? Er det det, der gør, at man har valgt skattestoppet, og er det i virkeligheden finansministeren, som tegner regeringens politik på det her område?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Skattestoppet er ikke vejen for skattelettelse. Det har vi vist. Vi har jo sænket skatten med 11 mia. kr., samtidig med at vi overholdt skattestoppet. Når det er bevist, kan jeg ikke forstå, at vi skal blive ved med at have den påstand hængende. De to ting er ikke modstridende.

Det, jeg har sagt hele tiden, er, at hvis der skal komme skattelettelse, skal det være ægte skattelettelse. Vi skal ikke have sådan nogle radikale skattelettelse, som bare er omlægninger, og hvor man ved, at nettoresultatet bliver, at statskassen får mere ud af det, end den gjorde før. Det har vi set før i historien, det ved vi vil ske igen. Det skal danskerne ikke have mere af. Det, de skal have mere af, er garanti for, at skatterne ikke stiger, og kommer der en skattelettelse, er den ægte.

Og så har jeg sagt, at jeg er helt sikker på, at enhver indkomstskattelettelse også har de positive sider, at folk vil lave mere. Men graden af det er jo meget forskellig afhængig af, hvor man letter skatten, og i hvor stort et omfang man gør det. Det var vel også det, som debatten gik på i sidste uge, at der jo ikke er nogen garanti for, hvor stor selvfinansieringsgraden bliver, og i øvrigt i hvilket år det indtræffer, for det er ikke sikkert, det er år et, det kan også være år to eller år fem.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Dermed fik vi jo så sat en tyk streg under, at der simpelt hen er delte meninger i Venstre om det her, og at det måske i virkeligheden er årsagen til, at man ikke kan blive enige om at promovere en skattereform.

Kl. 10.00

Den skattereform vil jo gøre noget af det, som der netop er behov for nu, og som både vismændene peger på og senest Kommissionen har peget på er det, Danmark bør gøre, nemlig sikre tilvejebringelse af et større arbejdsudbud på kort sigt. Det er jo derfor, det er problematisk, hvis man som hr. Peter Christensen går og håber, at skattestoppet kan fejre 90-års-fødselsdag, for så ville effekterne af velfærdsreformerne være fuldstændig forvitrede, fordi man, som også hr. Morten Homann var inde på i forbindelse med skattestoppet, ville have fjernet det. I stedet for at sænke skatten på arbejdsindkomst, vil man sænke skatten ved at udhule afgifter og ved at nedsætte ejendomsskatten.

Men når vi nu er i gang med det her med at tale om, hvad SR gjorde, kan hr. Peter Christensen så ikke i det mindste bekræfte, at med de skattereformer, der blev gennemført i 1990'erne, og vi kan jo bare tage CEPOS, som burde stå hr. Peter Christensen nær, som kilde til det, blev skatten på de høje indkomster sænket fra 68 pct. til 63 pct.? Og det er langt mere end de 0,4 pct., som den nuværende regering har sænket skatten med på arbejdsindkomst for de højeste indkomster. Så Nyrupregeringen var langt bedre til at sænke skatten på arbejde, end den nuværende regering er.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg bruger aldrig tid på at modsige historiske fakta. Men jeg kan bare sige, at det, der jo også er sandheden, når man ser på skattepolitikken under SR-regeringen, er, at man ikke tøjlode den kommunale økonomi. Man tog tværtimod – for selv at kunne sætte de statslige skatter ned – nogle gange og skubbede udgifter ud til kommunerne med det helt naturlige resultat til følge, at de kommunale skatter steg kraftigt. Det, der så var slutresultatet, var, at den enkelte borger kom til at betale mere i skat. Og jeg er sikker på, at hr. og fru Jensen er fuldstændig ligeglade med, om deres skat ryger i kommunekassen, i regionskassen eller i statskassen eller opkræves som afgifter. Det, der er afgørende for dem, er,